

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **D. R.**
bytem x
zastoupený Mgr. Ladou Kosánovou, advokátkou
sídlem Rumunská 1798/1, 110 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne x č.j. x

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne x č.j. x se ve výroku I. zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.900 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce Mgr. Lady Kosánové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná v prvním výroku zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. I č.j. x ze dne 19. 11. 2019, ve druhém výroku rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. II. č.j. x ze dne 19. 11. 2019 zcela zrušila a řízení zastavila.
2. Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím č. I č.j. 1-2R-19.11.2019-425/740 120 0191 ze dne 19. 11. 2019 přiznala žalobci od 30. 8. 2019 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 4 040 Kč měsíčně podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/195 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Invalidní důchod byl přiznán ode dne doplacení pojistného dne 30. 8. 2019. Dále žalovaná rozhodnutím č. II č.j. 1-2R-19.11.2019-425/740 120 0191 ze dne 19. 11. 2019 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. Invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činil 4 040 Kč měsíčně. Podle opravného posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 9. 2019 k posudku ze dne 8. 9. 2019 z důvodu nepříznivého zdravotního stavu žalobce poklesla jeho pracovní schopnost o 60% a jeho invalidita vznikla dne 15. 5. 2019. Od 8. 9. 2019 došlo ke změně stupně invalidity na první stupeň, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 45%. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí pak žalovaná posoudila komplexně zdravotní stav a dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce činí od 15. 5. 2019 60%, a proto nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu vyššího stupně. Ke snížení na invaliditu druhého stupně k datu 8. 9. 2019 nedošlo.
3. V žalobě žalobce namítal, že s rozhodnutím nesouhlasí, neboť je velmi zmatečné, když na jednom místě je v rozhodnutí uvedeno, že žalobce je invalidním ve druhém stupni, nicméně v závěru je uvedeno, že ke snížení na invaliditu druhého stupně nedošlo. Podle žalobce žalovaná nesprávně převzala i výpočet důchodu, který odpovídá výpočtu pro invalidní důchod prvního stupně, tj. ve výši 4 040 Kč. Žalobce rovněž nesouhlasil s posouzením zdravotního stavu a vzhledem k rozdílným závěrům předchozích posudků lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení a posudkového lékaře žalované, požádal soud, aby si vyžádal u Posudkové komise MPSV v Praze revizní posudek. K této souvislosti pak uvedl, že jeho postižení mu nedovoluje samostatný pohyb, není tak schopen ani výkonu zaměstnání.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že celková výše invalidního důchodu pro druhý stupeň invalidity ke dni jeho přiznání, tj. k 30. 8. 2019 činí v případě žalobce 4 040 Kč (základní výměra invalidního důchodu podle § 41 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve spojení s § 3 vyhl. Č. 213/2018 Sb. činí 3 270 Kč + procentní výměra podle § 41 odst. 2m zákona č. 155/1995 Sb. činí 770 Kč) měsíčně. Současně se pak žalovaná nedomnívala, že jediná věta „ke snížení na invaliditu druhého stupně k datu 8. 9. 2019 nedošlo“ namísto správného „ke snížení na invaliditu prvního stupně k datu 8. 9. 2019 nedošlo“ by mohla zapříčinit, že žalobou napadené rozhodnutí je velmi zmatečné. Navrhla žalobu zamítnout.
5. Pokud jde o věc samotnou, pro danou věc jsou podstatné tyto dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. I č.j. 1-2R-19.11.2019-425/740 120 0191 ze dne 19. 11. 2019, námitky žalobce, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 2. 2020 č.j. X. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 30. 7. 2020 e.č.: SZ/2020/1020-PH-10.
6. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 30. 7. 2020 bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání

napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb., následkem úrazu ze dne 9. 5. 2018. Šlo o invaliditu druhého stupně (s datem vzniku 3. 4. 2019) podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%.

7. Při jednání konaném dne 23. 11. 2020 zástupkyně žalobce upravila petit žaloby tak, že žalobce požaduje zrušení výroku I. žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc takto:
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře, odbornost fyziatrie a rehabilitační lékařství mimo jiné uvedla, že „46letý posuzovaný absolvoval střední odborné učiliště strojírenské a pracoval v posledních letech převážně jako řidič. Byl posuzovaný k výkonu této práce.
Posuzovaný byl posudkem o invaliditě dne 8. 9. 2019 shledán invalidním v I. stupni, ačkoliv v odůvodnění byl uveden II. stupeň, míra poklesu pracovní schopnosti přitom byla určena ve výši 45%. Den změny stupně invalidity (vznik invalidity určen nebyl) byl stanoven dnem jednání, tedy 8. 9. 2019, Dne 13. 9. 2019 byl proveden k tomuto posudku opravný posudek, kde byl posuzovaný shledán, že od 15. 5. 2019 do 7. 9. 2019 byl invalidní v II. stupni a od 8. 9. 2019 byl invalidní v I. stupni. Proti tomuto posouzení byla podána námitka a posudek o invaliditě v námitkovém řízení se neztotožnil s žádným ze

shora uvedených posudků a konstatoval, že posuzovanému poklesla jeho pracovní schopnost o 60% a byl od 15. 5. 2019 invalidním ve druhém stupni.

Posuzovaný utrpěl dne 9. 5. 2018 po skoku z 5. patra polytrauma s četnými frakturami v oblasti dolních končetin a zlomeninami bederních obratlů, některé fraktury byly tříštivé.

Posuzovaný utrpěl i zlomeniny obličejového skeletu a kalvy, měl fisuru na basis cranii, prodělal difuzní axonální poranění mozku, kontuzi a drobný subdurální hematom frontálně vpravo, subarachnoideální krvácení frontálně vlevo a pneumocefalus, dále byla fraktura sternu a VI. žebra vpravo.

Posuzovaný byl sekvenčně operován na končetinách a absolvoval řadu hospitalizací. Komise konstatovala, že se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodující příčinou byla otevřená fraktura levé stehenní kosti.

Posuzovanému byla provedena 10. 5. 2018 ve FNKV osteosyntéza otevřené fraktury levé stehenní kosti, byla provedena zevní fixace levé stehenní kosti a kosti holenní vlevo s tím, že 16. 5. 2018 byla provedena extrakce (patrně již z propouštěcí zprávy z hospitalizace na rehabilitaci UVN 17. 7. 2018 -26. 7. 2018). V jizvě po osteosyntéze se však objevila píštěl s hnisavou sekrecí a nález v této oblasti vyžadoval operační revizi, která byla provedena 30. 7. 2018 v Nemocnici na Bulovce a poté byla provedena v září 2018 další revize, byl extrahován osteosyntetický materiál z oblasti distálního konce levé stehenní kosti, poté hospitalizován v zařízení Ortho-Reha a poté přeložen k dalšímu postupu na Ortopedickou kliniku NNB ke stanovení dalšího postupu léčby, jak patrně z propouštěcí zprávy této kliniky z hospitalizace ze dne 2. 10. 2018 -18. 10. 2018. Během této hospitalizace byla diagnostikována pseudoartroza distálního konce levé stehenní kosti a posuzovanému byla implantována totální endoprotéza levého kolenního kloubu. Nicméně, jak vyplývá z propouštěcí zprávy ortopedické kliniky NNB z hospitalizace ze dne 24. 6. 2019 - 4. 7. 2019, poslední 2 měsíce před přijetím na tuto hospitalizaci posuzovaný pozoroval progredující bolesti v levé dolní končetině, byl přítomen otok a omezená hybnost, na rtg provedeném v den přijetí na tuto hospitalizaci bylo zjištěno uvolnění totální endoprotézy v levém kolenním kloubu. Proto byla dne 25. 6. 2019 provedena revize, resekce a extrakce totální endoprotézy a dýza levého kolenního kloubu. Dne 6. 1. 2020 byla posuzovanému reimplantována totální endoprotéza levého kolenního kloubu.

Komise určila datum vzniku invalidity dnem propuštění z komplexní rehabilitace z Rehabilitačního ústavu Kladruby, tedy dne 3. 4. 2019. Komise považovala toto datum za nejvhodnější, protože touto lékařskou zprávou bylo dokladováno, že při dimisi z této hospitalizace již byl ukončena základní rehabilitace, posuzovaný byl instruován o dodržování správných pohybových návyků, naplánovány byly další kontroly u specialistů.

Posuzovaný byl dimitován byl s chůzí o 2 francouzských holí (s výrazně narušeným stereotypem) s pomalým tempem a opatrným nášlapem na levou dolní končetinu, aktivity denního života zvládal samostatně, na delší vzdálenost byl využíván mechanický vozík, pro zlepšení stereotypu chůze byla za hospitalizace zkoušena i chůze se čtyřkolovým chodítkem s efektem. Anteflexe v trupu při chůzi byla během této hospitalizace zlepšena. Při stožení se objevovala bolest v bedrech ale posudkově významná radikulární symptomatologie zjištěna nebyla. Po delší chůzi se objevovaly větší bolesti v hleznu levé dolní končetiny, přičemž posuzovaný za svůj největší problém považoval bolesti levé kolene, dále pak bolesti levého hlezna.

Při objektivním vyšetření příslušícím lékařem v rámci jednání komise byl posuzovaný

schopen chůze o 2 francouzských holích s úplnou soběstačností (v rámci vyšetření), pravá dolní končetina byla bez posudkově významného omezení hybnosti mimo hybnost pravého hlezna. Dominujícím postižením však byla omezená hybnost levého kyčelního kloubu.

Komise nicméně konstatovala, že skutečnost, že posuzovanému byla dne 6. 1. 2020 reimplantována totální endoprotéza levého kolenního kloubu, neměl na posudkový závěr komise vliv. Od doby reimplantace totální endoprotézy levého kolenního kloubu k datu vydání napadeného rozhodnutí uplynulo pouhých přibližně 6 týdnů, kdy nově navozený stav nebyl stabilizován a existoval předpoklad zlepšení po dokončení léčby a rehabilitace; stav po reimplantaci náhrady nesplňoval limit dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu neomezovala posuzovaného nad rámec základního postižení. Diabetes mellitus I. typu na inzulinoterapii byl přes hypoglykemie bez zjištěné makro- či mikroangiopatie (i lékařská zpráva diabetologie ze dne 11.6.2020 nekonstatuje posudkově významné komplikace tohoto rázu), arteriální hypertenze byla bez zjištěných orgánových komplikací.

Ve zprávě psychiatra ze dne 14. 7. 2020 dodané posuzovaným při jednání komise bylo uvedeno, že posuzovaný byl hospitalizován v únoru 2020 na psychiatrii, že jde o trvalé změny v současné době s dekompenzací na úrovni chování a že organické postižení je těžkého stupně. Dále bylo mj. konstatováno, že posuzovaný dochází na trénink kognice. Komise prostudovala tento nález, i nález psychologického vyšetření provedeného dne 2.4.2019, kde byly intelektové schopnosti a kognitivní funkce shledány po kraniotraumatu jako globálně oslabené s deficitem dosahujícími pásma jen mírného (až středně těžkého). V rámci jednání komise při objektivním vyšetřování přísedícím lékařem pak bylo zjištěno, že posuzovaný byl orientovaný všemi kvalitami, na dotazy reagoval přiléhavě, psychomotorické tempo bylo přiměřené stavu po příslušných diagnózách, bez výraznější latence a kognitivní funkce při orientačním vyšetření byly bez známek výraznějšího deficitu nebo poruchy. Posuzovaný dále při jednání komise uvedl, že své záležitosti si vyřizuje sám a matka mu pomáhá s domácností.

V žalobě bylo uvedeno, že posuzovanému jeho postižení nedovolovalo samostatný pohyb a nebyl tak schopen výkonu zaměstnání. Psychiatr ve své lékařské zprávě ze dne 14. 7. 2020 mj. uvedl, že u posuzovaného jde o trvalé změny v současné době s dekompenzací na úrovni chování, organické postižení že je těžkého stupně a není schopen zaměstnání ani za ulehčených podmínek.

Komise konstatovala, že právě účelem posudku bylo stanovit míru poklesu pracovní schopnosti výhradně s odůvodněním v souladu s konkrétními platnými legislativními kritérii, hodnotila je v souladu s objektivně zjištěným nálezem charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, součástí posudku byla i pracovní rekomandace, nicméně stanovení konkrétních možností pracovního zařazení s ohledem na dané postižení a stanovení podmínek pro výkon konkrétní práce pak bylo v kompetenci pracovně lékařské služby.

Jen pro úplnost komise konstatovala, že ani samotný subjektivní vjem bolesti nemohl být posudkovým kritériem (byť přítomnost bolesti je obecně součástí některých zdravotních postižení), i při zohlednění algického stavu je nutno hodnotit především objektivní nález. Ke schopnosti pohybu se komise vyjádřila výše.

Komise se přiklonila zařazením zdravotního postižení posuzovaného do položky 13c oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. i zvoleným procentuálním hodnocením k hodnocení lékaře námitkového oddělení ČSSZ. Jednalo se o těžké postižení funkce dolní končetiny s podstatným omezením její funkce a celkové pohyblivosti. Komise s ohledem na ustanovení § 3 výše uvedené vyhlášky navýšila procentní sazbu této položky, která činila 50%, o dalších (maximálně možných) 10%. Celkově tedy komise konstatovala 60% pokles pracovní schopnosti. Komise k 10% navýšení dospěla s ohledem na další onemocnění posuzovaného, zejména diabetes mellitus I. stupně. Komise dále podotkla, že neshledala ani posouzením posudkovým lékařem dne 8. 9. 2019 důvod k takové úpravě zdravotního stavu, aby byl od 8. 9. 2019 posouzen jako invalidní v I. stupni, když k takovému posouzení neshledala relevantní posudkově-medicínský důvod. V rozhodném období nedošlo v rámci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k takovému zlepšení zdravotního postižení, aby bylo možné posoudit zdravotní stav tak, že by byl hodnocen jiným, než II. stupněm invalidity.

Komise vedle shora uvedeného a nakonec aplikovaného posouzení zvažovala posouzení i podle položky 7c oddílu A kapitoly XV týkající se funkčních poruch po polytraumatu s mnohočetnými poraněními následky. Nicméně komise zvolila tu položku, kterou mohla posoudit pokles pracovní schopnosti ve vyšším procentuálním ohodnocení. Funkční postižení posuzovaného v rámci polytraumatu by komise hodnotila jako těžké, byť by nebylo naplněno posudkově významné funkční postižení hrudníku, protože v dokumentaci nebylo dále prezentováno komplikované hojení fraktury VI. žebra a hrudní kosti s funkčním dopadem. Stejně tak vícečetné fraktury v oblasti bederní páteře, a to včetně tříštivé fraktury 5. bederního obratle, i s dislokací úlomků, které nebyly

spojeny funkčně s dlouhodobě trvající radikulární zánikovou symptomatikou a bez trvajících sfinkterových obtíží. Komise by v takovém případě zvolila střední hodnotu 55% s ohledem na funkční dopad traumatu hlavy a levé dolní končetiny i přes absenci posudkově významného funkčního dopadu poranění bederní páteře a hrudníku a Zachovalou schopnost chůze o 2 francouzských holích (být po opakovaných operacích včetně infekčních komplikací v operované končetině). Toto hodnocení by však pro posuzovaného bylo procentuálně posudkově méně příznivé, komise tedy pro své hodnocení volila položku s nejvyšším procentuálním hodnocením míry poklesu pracovní schopnosti, tedy položku 13c oddílu B kapitoly XV. přílohy výše uvedené vyhlášky.

Komise zvolila datum platnosti tohoto posudku do 31. 8. 2025 s ohledem na množství zdravotních postižení a možnosti změny zdravotního stavu do budoucna oproti hodnocení zdravotního stavu, jak bylo předmětem tohoto posudku.

Posuzovaný byl schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě podle ust. §5 vyhl. č. 359/2009 Sb.

Komise konstatovala, že pro posuzovaného byly nevhodné práce s dlouhodobým setrváním vestoje či spojené s častými terénními pochůzkami a s manipulací s těžkými břemeny. Nicméně, jak již komise shora uvedla, stanovení konkrétních možností pracovního zařazení s ohledem na dané postižení a stanovení podmínek pro výkon konkrétní práce pak bylo v kompetenci pracovně lékařské služby.

Námítky posuzovaného uvedené v žalobě byly zodpovězeny na straně č. 8. Ke způsobu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti posudkovým lékařem námitkového oddělení

se komise vyjádřila, jak výše uvedeno.

Komise ve svém posouzení náležitě vyhodnotila všechny skutečnosti uvedené v žalobě a obsažené v doložených lékařských nálezech.“

13. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 30. 7. 2020 e.č.: SZ/2020/1020-PH-10 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. V posudku je dále uvedena doba platnosti 31. 8. 2025 a vznik 3. 4. 2019.
14. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 30. 7. 2020 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce, jakož i stanovení vzniku invalidity (3. 4. 2019) proto není žádných pochyb.
15. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobce advokátkou ve výši 3.000 Kč, což tvoří 3 úkony právní služby po 1.000,- Kč a související paušální poplatky v celkové výši 900 Kč (3 x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2 a 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Náklady řízení tak celkem činí částku v celkové výši 3.900 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. listopadu 2020

JUDr. Marcela Rousková, v.r.
samosoudkyně